

T. T. G.

Nr. 3. November. 1929.

II aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tütarlaste Gümnaasiumi Õpilaspere. Peatoimetaja: D. Koppel.
Tegevtoimetaja: A. Grünverk. Liikmed: S. Adamson, A. Hurt, T. Linde, L. Peck, V. Taadler.
Talitise juhataja: V. Käppa. Kaastööd võtavad vastu toimetise liikmed alati.
"T. T. G." ilmub iga kuu 1. ja 15. päeval. Nri suurus vähemalt 16 lehekülge. Üksiknri hind 25 - 30 senti, arvestades igakordse tellijate kogusummaga. Tellimise rahad järjekordse ilmunud nri eest tulevad tasuta hiljemalt 8. ja 23. kuupäevaks klassivanemaile. Samaks ajaks tulevad sisse anda klassivanemaile ka uue nri tellimised.

ESIMENE RAHVUSVAHELINE NAISVÕIMLEMISPIDU HELSINGIS.

Möödunud suvel tehti Soomes esimest korda katsed korraldada rahvusvahelist võimlemispidu naistele. Selle peo korraldas kõige vanem naisvõimlemisliit Soomes. Nimetatud liit asutati juba 1896.a. Algul kuulusid sellesse liitu nii soome- kui ka rootsi keelt kõnelejad naised, kuid 1917.a. jagunes see liit kahte ossa, peaaesjalikult keelelistel põhjustel. Praegu on Soomes kaks naisvõimlejate liitu, kusjuures veel osa naisvõimlejaid kuulub meesvõimlejate liitu ja osa - 5-6000naisttöölisspordi liitu.

Naisvõimlejate liikumine on Soomes selle tekkimisest saadik olnud juhitud ainult naistest, kusjuures see liikumine on mõistnud oma iseseisvust alal hoida, teadlikult hoidudes mees-kehakasvatuse vormide mõjutustest. Selle rippumatuse ühe tähtsama tagajärjena võib märkida asjaolu, et sportlikud võistlused puuduvad täielikult naiste kehalise kasvatuse programmist, kuna sporti harrastatakse ainult spordimärgi põhimõtte alusel.

Et spordimärki omandada, ei jätku sellest, et näidatakse häid tagajärgi ainult mõnel üksikul alal, vaid selle omandamiseks on vaja minimaal saavutusi paljudel aladel, mille alusel naisvõimlemisliidu tegevus ja huvi on kontsentreerunud peaaesjalikult võimlemise, laul-mängude, rahvatantsude ja võistlusmängude aladele.

Soome naisvõimlejate liitu on koondunud üle kaheksa seltsi liikmete arvuga 7500 ja tema poolt korraldatud rahvusvaheline naisvõimlemispidu oli esimene niisuure ulatusega pidustus, kus esinesid ainult naised.

Vaadeldes pidustuste programmi, jagunevad ettekanded kahte suurde gruppi, kusjuures esimese grupi või voolu moodustab Elli Björkstén, kes Soome kooli ja naisvõimlemisist tugevalt mõjutanud. Vastukaaluks Elli Björksténi võimlemissüsteemile esinesid rida Soome võimlemisgruppe tuntud õpetajate juhatusel. Lisaks sellele kahele erinevale voolule oli pidustuste huvi keskpunktiks mõeldud just välisgruppide esinemine, kes pidid demonstreerima mitmesuguseid erivoolu naisvõimlemise alal. Eriti kõrgelt hindavad seda soomlased ise, kes meeleldi näevad saksa võimlemiskoolide esinemist põhjamaade võimlemisvoolude kõrval.

Saksamaalt pidiid Dr. Rud. Bode ja Karl Loges oma koolidega tulema, aga raskete majanduslikkude olude tõttu olid nad lõpuks ära ütelnud. Kõik kahetsesid, et need praegu Saksamaal kuulsad ja teoniandvad koolid ära olid jäänud.

Välismaalastest võtsid peost osa: Eesti ühe grupiga (50 võiml.) Tallinnast Idla juhatusel ja G. Negro 20 õpilasega.

Daanist oli A. Bertram ja N. Børh gruppidega kuni 15 õpilast, peale selle võimlemisühingud Rootsist, Norrast ja Tšehoslovaakiast. Saksamaa ja Helveetsia olid saatnud oma ametlikud esitajad. Pidu kestis neli päeva.

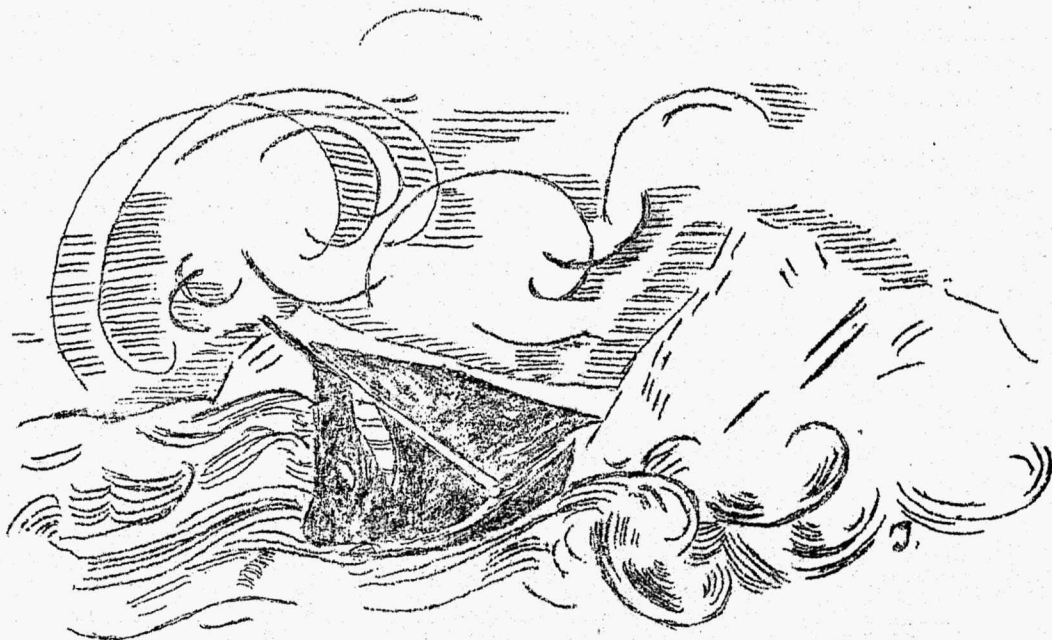
Avas peo president Relander kindlaks määratud ajal, mille järele orkester Sibiilise "Finlandia" mängis. Võimlejate möödamarssimine pakkus ilusa pildi. Kõige enne tulid välismaalaste grupid oma juhatajate ja lipukandjatega, siis järgnesid Soome seltsid.

Rõng, kus 7000 võimlejat, läks presidendi loožist lippudega saluteerides mööda. Igal riigil oli võimlemisriided oma maitse järele. Kõik soome võimlejad olid sinistes riietes. Minule meeldis see, et enamuses olid võimlemisriided seelikatega.

Suurepärase oli see silmapilk, kui välismaa esitajad oma maa õnnesoovid ja ter- vitused edasi andsid, kusjuures riigilipp rahvushümni saatel üles tõmmati.

Massilised ettekanded, laulumängud ja rahvatantsud kanti staadionil ette, vähe- mad grupid astusid üles õhtul rahvateatris.

Terve peo ilme oli esmajooneliselt rahvuslik. Koguettekanded kuni 6000 osavõt- jaga olid liht ettekanded, mis oma hulgaga mõjusid. Võimlemine riistadel oli ainult ühelt rootsi grupilt. Olid rasked harjutused, aga oma toore jõu tõttu ei näinud ma neis intelligenti. Kõige rohkem meeldis mulle N. Bukh'i ja A. Bertrami daani kooli tallinna grupp Idla poolt. N. Bukh'il oli väike grupp - 15 õpilast, aga nende hästi koolitatud kehad võisid seda edasi anda, mis juht neilt nõudis: täieline ke- ha valitsemine, mingit asjatut jõukulutust õige rütmilise hingamise läbi ja harju- tused järgnesid ilusates joontes.

Meie.

Tallinna võimlejate võimed olid head, peale selle olid neil kõige ilusamad võimlemisriided. Eesti oli ainus riik, kel oma orkester kaasas oli, mis loomuli- kult palju kaasa mõjus heaks harjutuste kordaminekuks.

Gruppide rahvatantsud ei toonud midagi uut ja laulumängude kohta oleks tähen- dada, et mängud võimlejate poolt ette kanti ja laul eraldi lauljate grupilt, tihti viiuli saatel.

Tšehoslovaakia grupp võimles sokoli süsteemi järele, mis loomulikult vanana mõjus. Kõiki ettekandeid saatis muusika, mis on väga tähtis kehalise kasvatus- e juures.

Kui meie peaväärtused kokku võtame, siis võime esijoones head organisatsiooni esile tõsta, mille tõttu kõik pidupäevad hästi möödusid. Et Soomes naisvõimlemine aastakümnete jooksul naiste poolt on juhitud, on seal süsteem kristalliseerunud, mis tüübiliseks naisvõimlemiseks võiks nimetada. Riistadel võimlemist ei ole pea- aegu sugugi, riistu tarvitatakse veel ainult takistustena, ühtlasi ei võimelda rek- ordide jaoks. Soome naisvõimlemise siht on tervis.

Peo puudustest oleks mainida, et vähe rõhku pannakse kunstilisele küljele, nii et mõnikord mõjus vaatlejale segavalt toore jõu väljendus harjutustes. Pealeselle oleks võinud mõned harjutised lühemad olla ja see läbi oleks olnud pidu nii väsi- tav, sest kui kella 4-8 staadionil ja kella 8-12 teatris olla, ei olnud enam lõ- puku võimalik seda vastu võtta, mis pakuti. Hea ilma tõttu läks võimlemispidu hästi korda ja kõik olid rahul, sest seltside elav osavõtt ja mitmesugused ette- kanded pakkusid rohkem kui nii mõnigi kursus. Meie lahkusime heas meeleolus jälle- nägemiseni järgmisel suvel Stokholmis.

Võimlemisest koolides on vähe uut ütelda. Süsteemid on vana rootsi võimlemise põhimõttele rajatud ja muudetud õpetaja isiklike kogemuste järele.

Võimlemistundide arv kõigub 2 ja 3 vahel nädalas. Võimlemistunde koolides ei olnud mul võimalik näha, sest oli kooli vaheaeg. Võimlemissaalid koolides olid lihtsad, Kõigile tervishoidlikele nõuetele vastav saal oli ainult tütarlastelütseumil Töölös.

Mulle ei olnud Soome võõras, sest olen elanud seal üle aasta, aga lahkus, millega soomlane väljamaalastele vastu tuleb, jääb võõrale kauaks meelde.

E. Brock.

=====

Tonio Breggini.

Charlotte Ursina.

Meie majahoidja nimi on Riccardo, ta on keskaises eas ja lesk. Ta on truu, on väsimatu oma kohal ja armastab me perekonda.

Tonio Breggini't vihkab ta.

Tonio Breggini! Ta on neliteist aastat vana, suur sihvakas, painduv. Ihu on tal õrn pruuniks pleekinud. Ta kannab heledais värves, katkiseid, õhus lehvivaid räbalaid. Ta juus on must kerge kastanja-pruuni helgiga. Ta teravad hambad säravad elevandiluuna, kui ta naerab.

Mõtted.

Tonio Breggini!

Igal ajal leiab teda Lidol. Ta lamab liivas, kiigub paatides, närvides koogitükke ja puuvilja, vaadates sinisele taevale, sinisele merele. Lõuna kuumuses poeb ta varjulisse nurka kummutatud paadi alla, sirutub välja, tõmbab kübara näole ja magab. Öhtul tõuseb ta üles, kõnnib laial rannapromenaadil. Vahel kerjab ta, ent väga harva.

Tunnen teda kaua, pole kõnelenud temaga. Ta tervitab mind viisakalt, sügava kummardusega, särav silmi, sirutanata mulle kätt.

"See võib olla vaid Tonio Breggini! Keegi muu!" karjub majahoidja Riccardo, vihast punane. Keegi meie väikses linnakeses ei oska nii varastada kui Tonio Breggini. Keegi taba teda sääljuures. Pea igal öösel varastatakse, meie aedadest puuvilja, hoovist kanu ja tuvisid. Riccardo ei julge enam magadagi. Kõik koerad on lahti, aga ükski ei haugu. On arusaamatu. Kõik naabrid kaebavad. On kaevatud kohtusse, ent asjata. Ei saada Tonio Breggini't kätte, puudub iga tõestus.

Teisel hommikul kohtan teda Lidol. Ta tervitab mind - viisakalt. Ma kutsun ta lähemale. Ta kummardub sügavasti, näitab oma valgeid hambaid ja sätendavaid silmi.

"Tonio, teata end täna kell 5 Riccardo'le ja käsi end juhtida minu juurde. Sa

tunned ju meie maja!"

"Ei! Ma ei tunne teda! Pole aimagi!" ütleb Tonio ja vaatab mu otsa.

"Vasakul, Lorenzo palee kõrval!" ütlen lühidalt ja lähen edasi.

Täpselt kell viis teatab Riccardo: Tonio Briggini! Ma käsin tal sisseastuda. Rääbalad ripuvad ta sihvakal kehal. Ta on avalik, kartusetu, säravate silmadega, lapselikult õrna naeratusega. Ta tervitab, kummardub ja ootab.

"Tonio! Miks varastad iga öösi? Aias ja hoovis!?" küsin äkki lühidalt, ootamatult.

"Vabandage! Ma ei varasta! Iialgi! Ma ei ole iial varastanud! Ma ei varasta ka kunagi!" Ta räägib rahulikult ise naeratades.

"Sa valetad, Tonio!" ütlen järsult. Ta seisab muutumatult, sõbralikult.

"Kas ei ole sul tööd? Ühtki teenistust?"

"Ei!"

"Ja sinu ema? Sinu isa? Ei hoolitse keegi sinu eest?"

Ta raputab pead. Puna-mustad juuksed langevad ta laubale, ta silub neid tagasi ja naeratab.

"Ja sa kerjad ja varastad, mida tarvitad!"

Ta naeratab ja vaikib.

"Tonio, sa tuleid nüüd igapäev siia, lased enesele Riccardot sööki anda ja mida tarvitad, saad aru? Et ära lõpeks varastamine ja kerjamine!"

"Täna teid! Aga ma ei või võtta vastu! Ei!"

"Ja miks mitte?" küsin imestades.

"Ma ei või!" hüüab ta valjult, jookseb ukse juurde, nagu mul näib, pisaratega vööideldes.

„Tahvli juurde tuleb... !“

Tahvli juures.

„Kell „läks“!“

T-d.

"Täna öösel on varastatud kolm kana ja viis sidrunipöösast tühjaks tehtud!" Riccardo on meeleheitel. Sääljuures on ta valvanud, puss käes. Asjata.

Pärast lõunat kohtan Marco Scudderi't. Ta on kalur ja üürib paate välja, sõbralik mees, tuttav terve linnaga. Jutlen vahel temaga. Kui temalt küsin Tonio Briggini asukohta, vannub ta. Jah ta tunneb teda. Ta pidi teda gitama paate sõuda. Tal on osavust ja jõudu ja ta võib wäl hästi teenida. Palju võraid annaks talle joot- raha. Ka võiks ta neile laulda vanu venetsia laule, gondolilaule. Aga ta ei taha. Ei taha midagi. Ka kalastada ta ei taha, ega võrke parandada. Mitte midagi. Ainult magada ja kerjata ja - Marco Scudderi sosistab midagi arusaamatut taeva poole. Ta kõneleb palju.

kõneleb palju.

Tal on õigus arvan, ja lähen koju.

"Tonio Breggini!" teatab Riccardo ja pigistab hambaid kokku ja surub käed rusikasse.

Tonio astub sisse, kummardab ja naeratab. Kummagis käes kannab ta suurt kompsu.

"Mida tahad sa, Tonio?"

Ta astub lähemale, sätendavate silmadega, usaldavalt põlvitab minu ette, teeb pakid lahti ja - meie kolm kana ja tosinaid kuldseid siidroneid tuleb välja. Tonio vaatleb mind küsivalt, uhkelt.

"Kust said sa nad?" Olen vihane.

"Teie aiast ja hoovist! Ma ei taha aga teilt enam midagi varastada. Iialgi! Ma toon teile kõik tagasi. Riccardole ei aita aga see midagi, kui ta püssiga valvab ja viis koera lahti hoiab. Mind ei võeta kinni!"

Ta räägib rahulikult tasase triumfiga.

"Ma teatan asjast politseile!" ütlen valjult.

"Teie ei tee seda mitte", vastab ta vastutulevalt. "Ja mispärast? Kui siin asi tõsiselt läheb, lähen mujale. See on ükskõik. Ma tahan vaid - raha teenida. Üks teeb seda nii, teine teisiti. See on minu töö. Ta on vahel raske; läheb vaja julgust ja jõudu. Uskuge mind. Ja keegi ei luba endalt ametit võtta. Mina ka mitte. Ma armastan teda. Tõeliselt on mul kahju teistele halba teha, aga ma ei või teisiti. Ma pean elama ja mu töö on mulle kõik. Aga teilt ei varasta ma enam midagi. Ausõna. Te olete nii hästi vastu. Nagu veel iialgi teine inimene. Toon teile kõik tagasi. Te peate nägema, ei aita midagi minu kinnipüüdmiseks. Siin on kõik tagasi. Üksi puuvilli ei puudu. Ükski sulg pole kanadelt väljatõmmatud. Midagi."

"Jätta endale, mis sul on. Ja mine ära!"

"Hää, nii kuidas soovite!" sosistab Tonio Breggini sõbralikult.

"Aga ma ei hoi a midagi enesele. Ma annan kõik vaestele all linnakeses ja ütlen, see on teie poolt. Ma ei võta midagi enesele!"

Tonio vaikib, rahulikult, muutumatult. Ma vaatan almast välja, ei lausu sõnagi. Ma kuulen teda pakkivat, kuulen ta sõbralikku tervitust - siis on ta kadunud.

Sellost pärastlõunast ei puudu meil midagi enam, ei aias, ei hoovis. Tonio Breggini peab sõna. Riccardo arvab, et ta kardab tema püssi. Jätan ta om arvamisele; aga ma ei usu seda.

Vaikne on Lidol. Öhtuvaikus. Ainult tantsumusiika kõlab kaugelt, restoraanest ja kohvikunist. Tumedas vees helgivad valged tähed. Näen Tonio Breggini't mööda minevat.

"Tonio". Ta jääb seisma, vaatab ümber, tuleb siis minu juurde sügavalt kummardades.

"Tee Marco Scudderi paat valmis ja sõiduta mind!" Ta kuuleb sõna, jookseb eel, ma järgnen talle aegamööda. Marco Scudderi vaatleb mind imestades, vaatab minult Tonio'le ja jälle minule. Ma naeratan. Tonio on paadi valmis teinud, aitab mind sisseastuda, hoiab auru tugevasti ja me libiseme merele. Noor kuu tõuseb, tasakesi, kõrge pilvemäe taga, kaugel teisel kaldal. Lained löövad vastu me paati. Ühetasaselt langeb sõna aar vette. Tema sihvakas keha painutub lga löögi juures. Vahel vaatan teda. Ta teeb oma tööd hästi ja ei räägi sõnagi. Ta oskab hästi sõuda, kergelt, rahulikult, iluses taktis. Desenzano poole sõidavad kaks üksilist aurikut, õrna valguse ja hõreda suitsuga. Oliiviluud seisavad pimedal kaldal. Sirged küpressid liigutavad oma latvu, õrna tuule käes.

"Tonio. Laula oma laule!"

Ta vaatab mu otsa, särades, täis rõõmu, võtab auru veest välja, tõmbab kitarrri pingi alt; vasakut jalga paadi äärele toetades hakkab ta mängima, laulma - tasa, tasa. Ma toetun, nõjatun tagasi kuulamiseks, unistamiseks. Minu sõrmed mängivad soojas vees.

Kui ilus on Tonio Breggini, mõtlen. Mul on temast kahju. Kaks gondlit mööduvad. Me tervitame, Pietro ja Paolo Giacconi oma daamidega. Nad viskavad kannikesi mulle sülele, lehvitavad kübaraid, lauldes ja naerdes.

Tonio häälel kõlab pehmelt, õrnalt, nagu sügavas leinas. Vahel lööb ta korra aetuga, me kiigume edasi, tasa, lainetest tõstetud. Ja siis laulab ta jälle vaikseid laule, mängib kitarrri ja - unistab. On ükssteist, kui saabume maale. Maksan Marco Scudder'ile paadiraha ja annan Tonio'le säravaid rahatükke. Ta kummardub sügavasti, säravi silmi. Mu majani seadab ta mind teatavas kauguses, nagu hoolitseks ta mu eest - Tonio Breggini.

UINULAU.

Cello. Suigutavalt, vabalt. B.L.

Klaver. Suigutavalt, vabalt. p

p

rit.

pp

On lihavõtte-pühad.

Tonio Breggini põlvitab mu ees õnnelikuna, säravate silmade ja salajaste pisaratega. Ta tahab mind tänada, ent ei leia sõna. Ainult minu käsi suudleb ta ja vaatav mulle otsa avalikult, täis armastust.

Me jätame jumalaga.

Muretsesin talle koha Triesti Lloyd'i juurde. Kahe päeva pärast sõidab ta laev Hiina. Kõik on muretsetud. Täna lõunaajal peab ta lahkuma. Annan talle raha, häid soove ja tõsiseid manitsusi sõidule kaasa. Ta kuulab minu sõnu tähelepanelikult, sügavasti liigutatult.

"Seda kanna alati enesega kaasas, Tonio, ja palveta - minu eest, kuuled sa?" ütlen tõsiselt ja riputan talle kaela hõberistakeste mu varajasest noorusest.

Tonio suudleb minu käsi, sõnatult ja jookseb minema. (Järgneb).

=====

Õ I N E R Ä N N A K .

On talveöö - pime, kohutav omas rusuvas vaikus. Ruttan tänavail, mis täis öösist õudu. Kahelpool kerkivad sünged majad kui ahelikus tukkuvad hiigel-peletised. Harva vilksatab mõnel jäätanud aknal ahas valguskiir, kadudes ruttu, nii ruttu, nagu poeks ta peitu ähvardava ööpimeduse eest.

Kusagil paugatab uks, haugatab koer - ja jälle vaikus.

Pühapäevakütid.

=====

Kiiruga sööstavad taeva all mustad, massilised pilverünkad; huludes piitsutab neid vinguv tuul. Ent sääl, keset neid süngeid, musti pilvi, hõljub üksik, valge, purpurpalistuslik pilverünk kui naise purpursiidi mähitud alabasterkaju. Akki tormab ta kallale tuul, uludes, karjudes nagu saatan, kes keerutab vuhisedes spiraalpiitsa. Hoop hoobi järele langeb valge pilve siidihule, jättes sinna veriseid verme. Ent vähe sellest! Veel metsikumalt piitsutab pilve hullunud tuul, kisub laiali pilve siidrüü, pillutab ta purpuriga garneeritud kogu ja piitsutab iga üksikut osa, seni kuni liituvad needki ühte süngete, ähvardavate pilverüngastega.

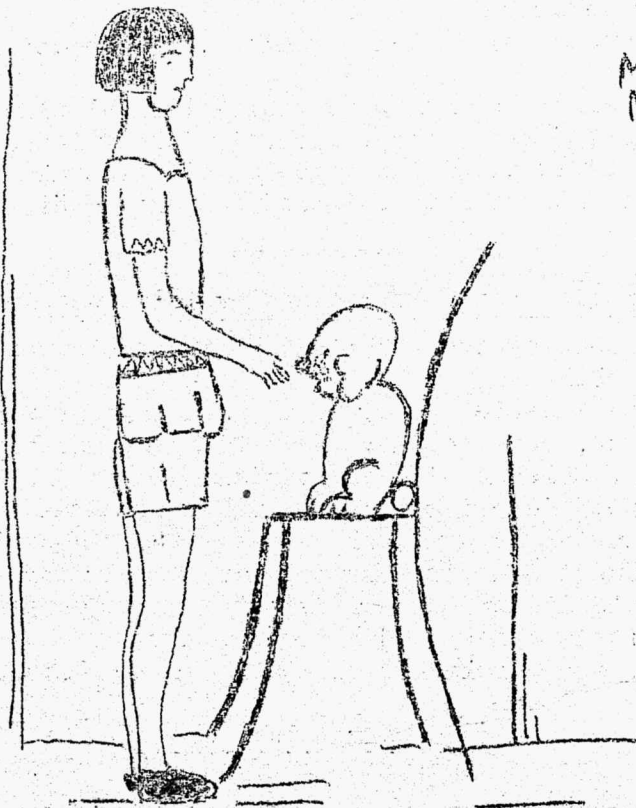
Uludes keerutab tuul pöörast balletti, tundes rõõmu oma õnnestunud teo üle kui vallatu vallatu jõmpsikas. Hoolimatult marrab ta teel olevate, raagus puude hapraid latvu, jättes tähelepanemata puude meeleheitlikud oiged, mis kostavad öös kui tuhandete nutunaiste petlikud kashed.

Naerdes kahmab poisikeselikalt vallatu tuul peotäie lund, tõstab selle õhku ja paiskab siis irvitades öise ränduri kahvatunud näkku; võtab jälle uue kamalutäie ja kordab uuesti oma ebameeldivat nalja. Ise ta naerab, naerab, naerab, kuni jõuab vaid uluda, tõmbab siis natuke hinge ja tormab uuendatud kirega pilvi piitsutama. Olles pahandatud sellest, et temagi ei suuda naerda lõpmatuseni.

Nüüd kerkivad mustale taevafoonile pigimustad inimsiluetid, ringutades nagu ahastuses käsi, otsides vaid ainultki valguskiirt selles piinavas pimeduses - pimeduses, mida vallutab tuul - himur, verejämeline terrorist.

Ainuke hoop ta spiraalpiitsast - ja jälle kihutavad pilved pöörast kaloppi, kaovad inimsiluetid ning vallutab taevafooni ääretu õud.

Iga mu samm kajastub kusagil kaugel, ussina loeklevate tänavate lõpmatuses, igast põiktänavast liitub uus kaja ning ühinedes eslmistega moodustavad nad lõpmatu kajade-karja; ja see kari jälgib mind igal hetkel, kihutades mu järel kui hullunud koerte kari. Seisatan, seisatavad ka kajad. Sammun edasi, hiilivad nad mu järel.

Mu ümber liuglevad salapärased, öised, kummina venivad varjud, kord on nad pikad kui roomavad hiigelmaod, kord tõmbuvad nad pisikesiks kui veerevad lõngakerad. Kord lippavad nad mu ees, seisatuvad, jooksevad. Kord seiravad nad mind tagant, hüppavad kõrvale ja kaovad momendiks, et järgmisel hetkel uuesti alata omi tantse.

Piitsutav, meeleheitelajav jubedustunne valdab minu.

Ruttan, kiirustan, teadmata kuhu. Ainult üht vaid tean, ihaldan sinna, kus on valgus.-

Leida Tekkel.

T.T.G. Kirjandusringi vaieluskoosolek.

Kirjandusring kavatses juba varsti peale tegevusse astumist korraldada õpilasile lõbusa, ühtlasi ka huvitava koosviibimise vaielusõhtu näol. Kui mitte möödunud näitus poleks takistanud mõjunud, oleks ta juba peetud eelmisel nädalal. Lõppeks määrati vaielusõhtu 3 oktoobriks kell 5.30.

Teemiks oli: "Millised lõbustused on sobivad õpilasile ja millised mitte."

Kuivõrt huvitatud on meie õpilased selliseist õhtuist, näitas meile möödunud koosolek. Suure, ruumika saksakeele klassi pingid ei suutnud mahutada endasse kõiki uudishimulisi ja asjast huvitatuid ning hiljemaks jääjad pidid leppima seisukohaga.

Ehk küll algus pidi olema kell 5.30, avas juhataja koosoleku alles siis, kui kella osutised näitasid 6 (kahtlemata oli see tingitud õpilaste, mitte aga juhataja või hra referendi viivitusest.).

Pääle koosoleku avamist tutvustas referent hra Aug. Raud koosolijaid oma referaadiga - õigemini referaadi teise poolega, sest esimene oli õpilasile tuttav juba T.T.G. (kooli ajalehe) kaudu. See huvitav referaat algas saksa kirjaniku Fr. Rückerti allegoorilise balladiga, mis oli põimitud ka lõppsõnasse.

Referaat võtab üldjoontes vaatlusesse igasugused lõbustised, mis jagunevad kolme suurde rühma: vaimlise, füüsilised ja segalõbustised. Tutvustades õpilasi nende huvede- ja pahedega püüab hra referent õpilasile selgeks teha, missugused lõbustised on õpilasile lubatud ja missugused mitte. Ent kõikidega ei tahtnud õpilased sugugi rahul olla ning südilt võitlesid nad mõnede lõbustiste kasuks, mida hra referent pidas täiesti lubamatuks. Iseäranis elavalt võeti sõna "igasuguste olengute" kohta, ja nimelt just koduste olengute (nagu sünnipäevad, leeripäevad jne.) kohta. Selle süütu lõbustise vastu oli hra referent, sest sääl puuduvat pedagoogi valvas silm, kuna õpilased pidasid seda aga just soovitavaks. Lõppeks andis hra referent järele, konstateerides, et ainult need kodused olengud on lubamatud, mis peetakse vanemate juuresolekuta.

Teiste punktide suhtes oldi ühel arvamisel, või lepiti kokku lühikese vaieluse järele.

Üldse võis vaielusõhtu kordaminekuga täiesti rahul olla. Sõna võeti elavalt (ehk küll peaaegu V kl. õpilaste poolt). Juba referaadi alul oli õpilasis märgata pisut elevust, mis tõusis lõpu poole, ning vaevaga suudetakse oodata vaikides silmapilku, mil antakse luba ettetoodud punktide üle vaielda ja avaldada oma arvamist.

=====

Märkmeid ringide poolt korraldatud vaieluskoosolekust.

Ringide vaielus-koosolekutest väärivad kahtlemata suuremat tähelepanu kirjandusringi vaielus-koosolekud.

Nii läinud, kui ka käesoleva aasta vaielus-hooaja avas hra Raud. Läinud õ.a. alul, kui õieti mäletan, oli teemiks: "Meie tänapäeva kesikooli õpilased", tänavu: "Õpilaste lõbustised". Mõlemad õige akuut küsimused ja andsid palju materjali meile vaidlusteks. Sõnavõtjaid oli palju; oli tabavaid märkusi ja omapäraseid seisukohti: seda tuleb hinnata. Kuid üldmulje seesugustest koosviibimistest jääb siiski niisugune, nagu mõnest orkestri pääproovist, kus dissonansid tikuvad sinna, kus nende koht ei ole. Need dissonansid kisuivad tähelepanu enesele ja resoneerivad siiski igast pillist. Teem ise ei pääse mõjule omas suuruses.

Midagi sarnast muusikalisele dissonantsile oli ka läinud vaidlustel - neid õieti oli kaks.

Esimene dissonants - on vaidlus vaidluse pärast. Üks algatab mõtte, teine peab omaks kohuseks vastu vaielda, kolmas püüab teise mõtet salvata, naeruvääristada. Isegi siis, kui küsimus on selge nagu $1 \times 1 = 1$ siiski ei jäta vastaspool oma raiumist.

Peaks väitama, et mõnel meist on ülearu "kõva pää".

Teine dissoneeriv moment on samade mõtetekordamine midagi uut juurelisamata.

Need kaks dissonantsi, on siiski veel niisugused, mis võivad ligikaudu keerelda peateemi enese ümber, kuid on veel kolmas, mis vaidluskoosolekutele koguni uue suuna ja võõra ilme annab. See on vaidlemine kahe "seisuse", õpilaste ja õpetajate vahel.

Õpilaste ja õpetajate vahekorid klassis on ja jääb teataval määral sõjaseisukorraks. Vähemalt meie, õpilaste, seisukohast vaadatuna on see nii. See on kui praegune Vene-Hiina sõda: sõditakse küll, kuid ilma vormilise sõjakuulutuseta. Klassis jääb võitjaks alati õpetaja. Mõnikord vaidleme ja vaidleme; tahaks veelgi

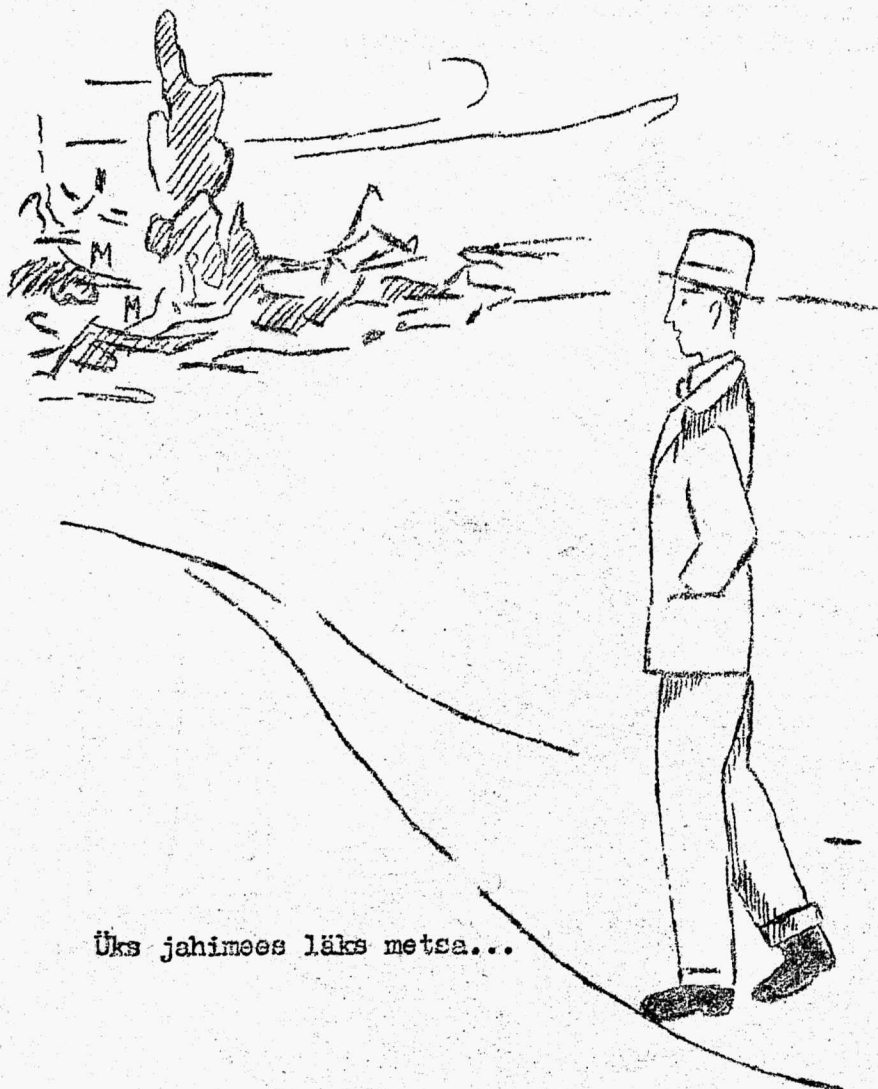
vaielda, aga õpetaja teeb järsu lõpu öeldes oma arva-mise: "lugu on nii!.. ja asi korras.

Vististi sellest ongi tingitud see kolmas vaielusõhtute dissonants. Siin tuntakse ennast teatud määral vabamana kui tunnis. Seda üürikest vabadust siis tarvitataksegi peaaesjalikult õpetajatele kallaletungimiseks. Hoobid aina langevad risti ja põiki, serviti ja lapiti. Ja naeru kihin-kahin käib läbi koosviibijate, tabava löögi puhul.

Ma ei taha siin asuda õpetajate eestkostjaks; oh ei - neil on selleks võimalusi ja abinõusid liigagi palju. Tahan vaid tähelepanu juhtida sellele väärsuunale, mis meil vaielustes levinema kipub. Toon näitena ühe sellise vägipulgavedomise nimetatud vaielusõhtust.

V kl. õpilane T.:

"Referaadis on öeldud: "Ei ole vist liialdatud, kui rõhutan, et kodustel koosviibimistel tuleb ette palju hukutavaid inetusi noordele, eriti kui neil koosviibimistel on esitatud mõlemad sugupooled - daamid ja härrad, ning kui hulgas on veel "elutarku", elupõletajaid, kõikvõivaid tudengeid, kelle ees ei ole ükski moraal-moraal püha" - ometi on ka õpetajad omal ajal tudengid olnud, siis on nad järelikult samad elupõletajad..." jne.(sic!).

Üks jahimees läks metsa...

Muidugi olid üllatavad tagajärjed, suur kiitis rahuldava naerukõminaga mõtteavaldust hääks.

Läinud koosolekust võiks palju selliseid näiteid tuua, samuti varemalt koosolekutelt. Nii need vaidlused siis on.

Selleasemele et arutada küsimust ennast, piütakse vaid tihti õpetajate mõtteavaldust teisipidi pöörata, valesti mõista ja aru tihti õpetajate teguviisi arvustada.

Olgu nüüd, kuis on, aga oleks esitatud mõnikord neil vaieluskosolekutel ka loogika õpetaja, siis ta peaks küll konstateerima, et meie loogika on arenenud.

Aga ühtlasi leiaks ta, et peaks rohkem arenema ka mõistus.

Tundeid meil, julgen loota on.

Harmoonilisel, igakülgsest arenenud individumil peavad aga olema kooskõlas need kolm amadust - loogika, mõistus ja tunded.

A.

=====

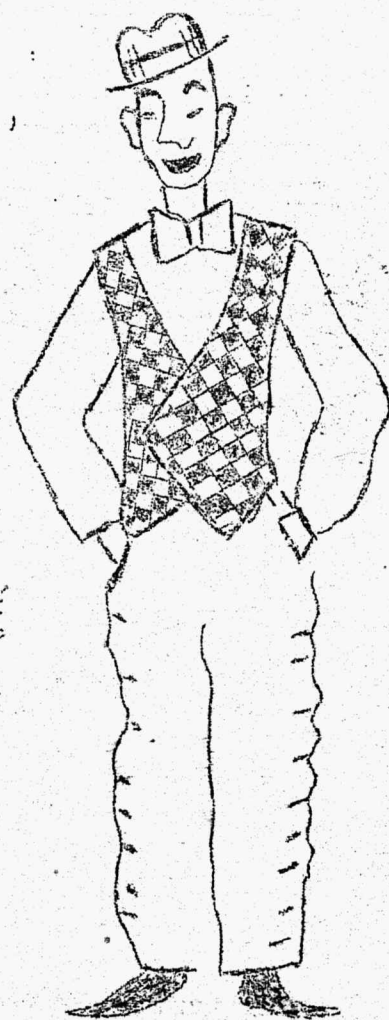
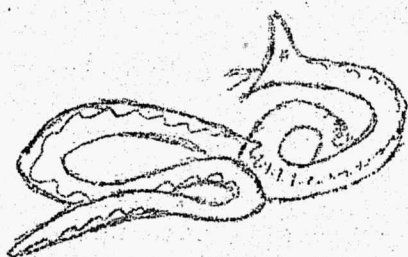
T s i r k u s .

Kell on kolm, veerand neli - juba läheneb ajanäitaja poole neljale. Tõttame sopasel tänaval, poripritsides nagu väikesed ommibused. Ja üks olegi ju põnjast rutata - kell neli algab tsirkusetendus - ilmakeulsad Hagenbecki loomad, meelihaaravad etteastad, ühesõnaga üllatus, unäis, enneolematu! Sadandeid noori rutatab tänavail, kõikide sihtkoht näib olevat turuplats - tsirkus.

Eriline etendus Tartu õppivale noorsoole - huvitav ja õpetlik.

Saabumegi siis turuplatsile, millel uhkeldab vihmast pehkinud hiigeltelk, mis esialgu ei jäta ei huvitavat, veel vähem õpetlikku muljet. Ent tunnen, kuid pakitseb südames mingi troopikaline kuumus, vastandina süngele, vihmapisaräavale sügisilmale, mis ümbritseb, halli raugana ootusist ärevaid noori tsirkusesisel. Pääsemegi lõpeks telgiriide varju, pingutame silmi, et tajuda korraga tervet seda maailma kuulsat Hagenbecki õhkkonda, ent pettumus on haarav: keset telgialust kaunis väike, ringikujuline areen, mille ümber toolid - n.n. loošid. Nende taga ringina jooksev tee, mille äärest algavad trepina tõusvad pingid, täistuubitud ärevalt sumisevaid noori, kelle pilguid on kiindunud ringile, areenile tsirkuse tsentrumis. Õieti tahabki kogu see ehitis anda õige primitiivse amfitetri mulje.

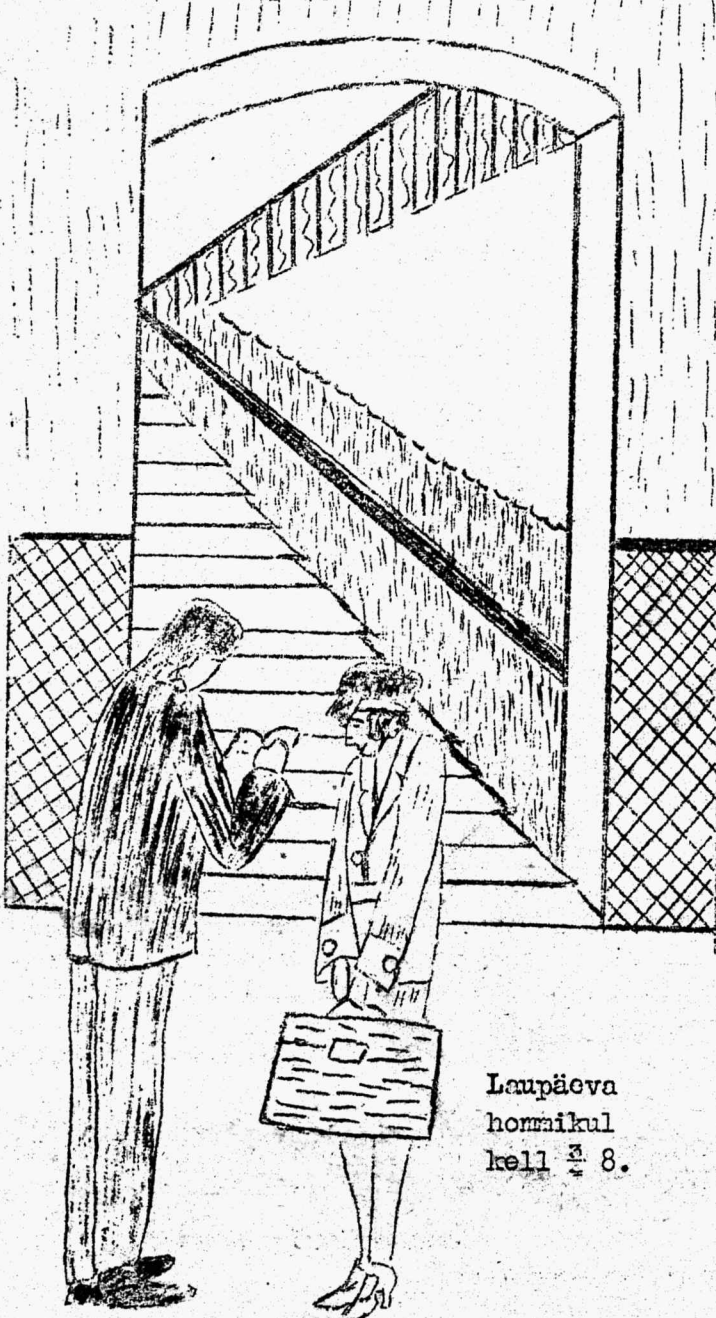

Keset trügivat publikut askeldavad õige üleolevalt tsirkuse personali kuuluvad noorhärred punasis ja sinisis livreedes. Voolust viiduna peatume lõppeks kõrgemal astmel, kus saavutame imekombel istekoha, kuna terve ruumikas telgialune on peaaegu viimase kohani täidetud ja ikka veel voolab juuretulist, kui tahaks terve Tartu seda imetelki külastada.

Kellamäitaja läheneb neljale. Juba kostavad publiku seast rahutud käteplaksutused, mille saatel algab tsirkuserkester oma vähe kõrisev-kõlalist avamängu. Areenile viiva tee äärde ridastuvad teenrid punas ja rõivais, paljuitlev ilme näol.

Hingepidades jälgib publik eesriiete liikumist, mis eraldavad areeni tsirkuse telgitagusest. Rivistunud teenrite vahelt gallopeerib areenile kergel sammul hästi hooldatud kõrb. Mõõdetud sammul teeb ta publiku silmi ees paar tiiru ja kaob siis jälle saladusliku sinise eesriide taha. Kepsleval sammul ilmuvad kaks ratsut, kandes sätendavaid rõivais ratsutajannasid; kes oma julguse ja äärmise osavusega nii mõnegi ohke publikult esile manavad. Veel mõningaid etteastoid trosseeritud hobusilt, siis ilmuvad lavale maskeeritud kogud kirjudes rõivastes, hüüatavad mõningaid võõrakõlalisi sõnu, naeravad - ja imestuseks tajun, et nende kukkumistega seotud tegevust saadavad venekelsed laused. Lootsin küll kuulda saksakeelset kõnetlust, aga inimene mõtleb ja imetogev saatus juhhib. Ja eks olegi tsirkuses lubatud iga ootamatus!

Jubedusvärinaidki sai tunda, kui kilmavereline köietantsija kaelakardvas kõrguses tantsiskles nõtkaval köiel. Ent kõik see ei näind rahuldavat publikut, kuigi hulljulget akrobaati oma kiikava trapeetsiga saavad kõrvulukustava aplausi osaliseks. Näha, et ihaldatakse näha kuulsa Hagenbecki kiskjate peret ja tõmbenummert, suurt tõmpjalgset "Baby't". Tammubki areenile odatud pailaps; sirutab nõudvalt oma tumehalli loti publiku poole ning võtab ilma erilise tänulikkuseta vastu ande, mis näib rõõmustavat rohkem andjat kui ükskõikset vastuvõtjat, kelle määratu kere ei näi millalgi küllastuvat pisikestest annetustest. Varsti kaob see lõunamine pelletis vaatajate silmist varjava eesriide taha õige trotslikul kõnnakul, nagu ironiseerides tervet põhjamaist rämps.

Laupäeva
hommikul
kell 8.

Teie nimi ja klass... ?

Järgnevana tipib vaatajaskonna nägemispiirkonda pisitillukene, elegantsete maneeridega inimsugulane - ahv, kes laseb imetella ümberolijail oma võimisi. Ent näib, et kogu publiku tähelepanu koondub viimastele etteastetole. Juba vastavad ettevalmistused katsuvad esile äreva meeoleolu. Raudvõredega piiratakse areen ja tsirkuspersonal õiendab surmtõsisel näol toiminguid, kui peaks järgnema midagi enneolematut, pörutavat. Ettevalmistustele lõppedes algabki suursündmus, mis kruvib pingule vaataja iga ergu. Aukartust avaldaval sammul ilmuvad kuulsad kõrbelõvid - kuus iseteadliku looduskangelast, kes araks tehtud piitsa ja tuliriistaga. Kätteõpitud istuvad nad pingikestole, lasevad kuuldavale mõne haugahutuse, võpatavad piitsa plaksumisel ja jälgivad hiilgavil silmil taltjutaja igat žesti.

Näib, et sellel mehelgi on küllalt tsirkusele omast külma verd. Ent kaua ei kesta seegi vaatepilt, aeg on kasin ja loomi ei või ju õhtuseks etenduseks väsitada. Jällegi aetakse pruunid kõrbepojad omisse kitsasse kongidesse.

Viimase numbrina ilmuvad võrestatud areenile hiilival kassisammul pooltosinat triibulisi salameelsetid tiiger-kasse. Nendegi metsikus on piigistatud pihtide vahele halastamatu taltjutaja poolt, kelle pilk on käskiv, vastuhakkamist põlgav. Ja seegi metsikus, mida need suured kassid demonstreerivad areenil, on kätteõpitud trikk, milles vähe mõirgavat, lõunamaist vabadust. Vaesed haletsemisväärsed kassid, teie omapärasus, teie metsikus on ohverdatud kilmaverelisele tsiviliseeritud suurilmale, kes lõbu tunneb teie asjatuist püüdeist ihalda-

tuü vabadusesse.

Tiigrüte ettenste on viimane - juba tõuseme istmelt ja püüame trügida väljakäigu poole. Oi, taevane halastus, tunnen, kui mu põlved nõtkuvad - keset trügivat publikut liigub mees (usun vaevalt omi silmi) elus madu. Jube on, tundub kui näeksid me rohelised silmad vaid mind ja tema paarimeetiline keha tõmbuks kerra ihast muljuda minu liikmeid. Külmajudin raputab minu nõrgaksminevat keha. Ent masstile tänuandes jõuan siiski voolust kantuna tervelt mööda maotaltsutajat, kes jääb hirmutama hilisemaid tulijaid. Tänu taevale - hingam jälle põhjamaist vihmast õhku! Minu seljataga aga laiutab end kaalus Hagenbecki tsirkus oma mastrilis-hirmutava õhkkonnaga. Leida Tekkel.

=====

T.T.G. Kunstiringi loodetav tegevuskava 1929./30.õ.a.

Soovida ja tahta võib paljugu, aga saavutada midagi, elu anda millelegi, on hoopis raskem.

Nii on kunstiringilgi uue tööaasta alul ideid ja kavatsusi küllalt ning loodame, et tal jätkub ka küllalt energiat, küllalt tahtet, et neid kavatsusi teostada, anda neile elu.

Kõigepealt tahab ring käia edasi samadel teedel, millele on astunud juba varem, hoida sedagi alles, mis on kätte saadud ning seegi nõuab küllalt energiat. Muidugi on teretunud ka iga uus idee, mis toob värskust ja ergutust vanale.

Ringi tegevusala oli möödunud aastal küllalt mitmekesine ja seda tahab ta siis olla tänavugi. Hakkab töösse jälle joonistusgrupp hra J. Pütsepa juhatusel, mille töökavasse kuuluvad linoollõiked, gipsitööd, sõelätööd, savitööd, söetööd maalmine jne. See ala kujuneb loodetavasti huvitavaks oma mitmekesisuse ja avaruse tõttu ning peaks pakkuma küllalt huvi osavõtjaks.

Täie tööhoo on juba omanud kunstiringi poolt korraldavad plastika tunnid vil. P. Lindencu juhatusel. Osavõtt on elav, ning on loota küllalt intensiivset tööd, eriti veel, kuna kursus kestab arvatavasti kevadeni.

Eelmise aasta eeskujul alustab tegevust varsti ka kunstiringi laulukoor õpilase G. Kingu juhatusel, mis oma tegevuse kestvusel on näidanud rahuldavaid, isegi häid tulemusi, osinedes mitmel korral menurikkalt.

Uudisena uue õ.a. töökavas on kunstiringil oma ringi liikmetele seltskondlike lauluviiside tutvustamine. Laul, mis me rahva juures on nii oluline iluallikas, eriti, kui ta kõlab ikka seal, kus rõõmsaid inimesi koos, peaks küll kõiki kunstiringi liikmeid huvitama, kui nad on vähegi kaaluarmastajad.

Ka retoorilisele kunstile on antud tähelepanu. Ring korraldab loenguid näitekunsti alalt ühes praktilise kursusega, mille juhatajaks kutsutakse mõni vilunua jõud.

Pealeselle tahab ring korraldada huviõhtuid, referaatõhtuid, loenguid jne.

Tegevuskavasse on võetud ka kunstiringi aastapäeva pühitsemine, mis peab elevust ning ilusaid elamusi tooma kunstiringi tegevusesse.

Kõik loetletud tegevusalad püüavad rahuldada asjahuvilisi, nad tahavad olla pigemini laialisemate hulka hõlmitud huvide rahuldajaks kui vaid üksikute erihuviliste õpilaste harrastusalaks. Me enamis ei tee keegi ju sellepärast plastikat, et saada tantsijaiks, ega võta osa joonistustundidest, et saada kunstnikeks, ei tegutsedes nimetatud aladel tunneme me ainult teatavat esteetilist lõbu- ja rahuldustunnet. Meil on otsekohene tarve rahuldada oma kunstihäälse nõudeid ning seda saame, kui astume ühendusesse mainitud aladega. Tarvis on tõmmata kaasa kunstiatmosfääri laiemaid hulki, et avarduks hulkade silmaring, selleasemele, et anda võimalust tõusta vaid üksikuile. Ses mõttes oleme kutsunud osavõtma kõik sellest, mis võimalik anda neil enestel.

Siieni on kunstiringil olnud 1 üld ja 2 juhatusese koosolekut. Pealeselle korraldab ring Amandus Adamsoni mälestusõhtu.

Kunstiringi Juhatusese koosseis: Õpetajasliikmed on hra J. Pütsepp ja hra A. Nieländer. Juhataja - Melanie Jakobson, V-c kl., abi - Gerda Kink, V-a kl., kirjatoimetaja - Linda Pekk, V-c kl., abi - Hildegard Rehisaar IV-c kl., ning laekur - Juta Otsason.

23. X. 29.

Kunstiringi juhatus.

=====

"T.T.G." TOIMETISE MUUTUS.

Käesolevast numbrist peale on ajalehe toimetajaks õpetaja David Koppel. Endine toimetaja Aug. Raud pidi lahkuma liigse töökoormatuse tõttu. Kaastöö korrektoolid on oma peale võtnud õpetaja V. Alto.

Toimetis.

T.T.G. ÕPILASPERE VALITSUSE DEKLARATSIOON.

T.T.G. Õpilaspere valitsuse deklaratsioon kinnitati esindusekoosolekul 22 okt. 1929. Tänavune, s.t. 1929/30. Õpilaspere valitsus näeb ette oma töökavas peasamu punkte, mis eelmise aasta valitsus, kuid pääle selle on püüdnud veel iga "minister" oma tegevusalasse midagi uut tuua.

Nii näeb vabaharidustöö juht H. Rehesaar oma tegevuskavas: kino, Õpilaspere aastapäeva aktuse, (Õpilaspere aastapäeva pidu), jõulupuu, teaduslikkude kõnede neljapäeva hommikuste Õpilaspere referaatide korraldamise. Pääle selle on kavatsus veel ühevaatuslist näidantite võistlust väljakuulutada, kus auhinnatud näidandi kirjutaja saab teatava tasu oma suure vaeva ja töö eest.

Kirjandus-kultuuri juht N. Ratasep hoolitseb selle eest, et meie Õpilaspere lugemislaua oleks korras, s.t., et seal oleks kirjandust ja lugemispalasisid, ja et muidu kord oleks. Valvab ka selle järele, et "T.T.G." ajaleht ilmuks korralikult iga kuu kaks korda.

Ringide juht H. Lüüs hoolitseb peamiselt selle eest, et meie ringid elaksid, et nad töötaksid intensiivselt; selleks korraldab ta kassa ja tegevuse revideerimisi ühes vastava ringi revisjoni komisjoniga. Ning muretsseb tingidele toetussumme.

Korraalvuri M. Jakobson hoolitseb hää korra eest nii sees kui väljaspool kooli. Ta on töötanud omakava järgmisena välja:

Kooli sisemine kord:

- a) valvata, et vahetundidel oleksid nii üld- kui klassikorrapidajad oma kohadel.
- b) et õhtupooliks määratud korrapidajad täidaksid enesele võetud kohustusi;
- c) silmas pidada, et õhtupoolel koolisviibijad ei sunnitaks korralagedust,
- d) korraalvuri kohus on ka valvata koolis korraldatud õhtute ja aktuste korra järele, ning määrata vastavad korrapidajad;
- e) muretseda korrapidajatele, koolis peetavate pidude ning õhtute puhul pääsetähti.

2. Väline kord:

a) tuleb hoolega silmas pidada, et õpilased ülal ei peaks end väljaspool kooli lubamatult, mis võiks halvavalt mõjuda kooli nimele;

b) pääle selle kuuluvad korraalvuri kontrollimise piirkonda need kohas, kus pole õpilastel viibimine lubatud. Näiteks: uisuteel, (kus kooli poolt viibimine keelatud); Rüütli jalutamine jne.

e) Korrapidajad määrata teistes koolis peetavate õhtutele ja pidudele.

M ä r k u s: Õpilasi, kes ei täida enesele võetud kohustust ning ei allu kooli korrale, karistab Õpilaspere II astme kohus.

Õpilaspere laekar H. Toom on tasakaalustanud tulud ja kulud. Kulusid näeb ta ette 292.83 kr. ning tulusid samapalju.

T.T.G. Õpilaspere valitsus.

VÄHEKESE STATISTIKAT MAAKERA RAHVAARVUST.

Läinud Riigikogu valimistel käis hääletamas keegi Viljendimaa kodanik, kellel oli turjal 100 aastat. - "Pärnu-Postimees" teab rääkida 123-aastasest eestlasest. - Thomas P., inglise kodanik ning üheksa kuninga kaasagne, peksis 103-dal eluaastal reht. 120-aastasena abiellus ta teist korda. Kui see Metuusala sai vanaks 152 aastat, palus kuningas ta lossi oma külaliseks. Vananenud organism ei kannatanud aga kuninglikke toite ja mees suri järgmisel päeval. - Keegi türklane - ajalehed tõid hiljuti sõnume - oli maitsenud maapealset elu juba 154 aastat. Ta sai enneaegselt surma alles möödunud kuul Ameerikas, autoõnnetusel. - Sotimaal võib näha kirikupõrandal tahvlit, mille kiri näitab, et tema all puhkaja elanud maapeal 185.a. - Mis puutub päris Metuusala vanadusse, kes, nagu räägib legend, elanud 969. aastat, siis ei ole see kahjuks kill meetrika kirjudega tõestatud, kuid arvestame ka tema aastatega.

On ekslik arvata, nagu oleks praegune inimene vähem kui "vanal hää" ajal. Vastupidi, praegusel meditsiini ja ühiskondliku hügieeni progressi ajal on inimese iga palju pikem kui enne, ja on isegi julgeid väiteid, et saavutatakse inimelus kord "igavene noorus."

Ent mis oleks sel juhul rahvaarvuga tulevikus, küsib mõni statistik.

Keegi, agar statistik arvas välja Aadama ja Eeva järeltulijad 7400. aasta keskel, mis on möödunud Vana-Testamendi legendi järele maailma loomisest meie päevini. Seejures võttis ta aluseks oletuse, et inimsoo juurdekasv on alati samasuur kui praegusel ajal. Selgus, et järeltulijate arv võrduks arvule, mida sõnaliselt väga keeruline väljendada. 19.000.000.000.000.000.000.000. (üheksateistkümmend kahekümme miljardega).

Sellest kolosalsest arvust ettekujutuse annab ehk see, kui tarvitame sama statistiku väljendust: kui jagame selle arvu maismaa pinnale, tuleks iga ruutdetsimeetrile 1 miljon inimest! Kui laoksime kõik selle järelepõlve sülda, 50 inimest kuupsülla, siis saaksime samal maismaal kihi, mille kõrgus oleks 25.000 km. Selle kaal oleks 1/6 kogu maakera raskusest. Milline hiigla kalmistu pealuude ja korjustega oleks meil maakera, kui faktiline juurdekasv võrduks oletatavaga.

On selge, et see juurdekasv on mingisugustel põhjustel olnud takistatud.

Kuid millised võiksid olla resultaadid, kui juurdekasv toimuks neis piirides, mis on normiks praegu?

XIX sajandi teisel poolel ja käesoleva alul on normiks, et iga 25 aasta järele riigi rahvaarv tõuseb kahekordseks. Praegu arvatakse maakera elanikke 2-le miljardile. Meie agar statistik arvestas ainult ühe miljardiga, tehes sellega oma ülesande kergemaks, arvestades ühtlasi, et on rahvaid, kes üldse juure ei kasva, või isegi välja surevad.

Selgub, et üks miljard inimesi 400 aasta jooksul annab 390 biljoni järeltulijaid, või igale ruutmeetrile 4 inimest.

Seista sellel alal veel saaks, aga toole istumiseks mahutada nõuaks juba arupärimist.

Nelisada aastat ei ole pikk aeg. Temale vastab umbes 12 inim põlve, kui arvestada, et kolm põlve elab 100 aastat. Neil aga, kellele on antud elada 100 aastat, on põhjust karta, et nende laste-lastelastel kohta pole, kuhu istuda, kuhu astuda.

Maakera ülekoormatus elanikkudega on paratamata fakt. Ta jõuab hiigla kiirusega.

Kuid usume, et järeltulevad põlved on a priori kõrgema intelligentsiga ja nende humaansus on võrattu ning nad leiavad lahenduse, kuidas seda inimhulka nii maakerale mahutada, et poleks tarvis sõdu ega muud vägivalda.

=====

„T.T.G.“ 2. nr is ilmunud hindmõistatuste lahendused.

Nr. 1.

Antonius	Õigeid lahendusi saatsid 11 õpilast.
Santiago	Auhinna - „T.T.G.“ 3. nri - sai loosimisel IV-c kl.
Maanteel	Õpilane A. Paldrock.
Atlantis	
Persante	
Leitnant	

Nr. 2.

1. Itaalia.	10. Rägo.	Esimesed tähed ülalt alla ja viimased tähed
2. Samaaria.	11. Erich.	alt üles lugedes annavad sõnad:
3. Samun.	12. Siuru.	Issand surres jätan maha, sinu hoole isamaa.
4. Amanda.	13. Järve-Jaan.	Õigeid lahendusi olid saatnud 25 õpilast.
5. Niilus.	14. Äri.	Auhinna - E. Häkkise „Naiskäsitööd“ - sai loo-
6. Damajanti.	15. Tervis.	simisel E. Parts V-b klassist.
7. Sirge.	16. Andaluusia.	Loosimine teostus 24 okt. toimetise liikmete
8. Ücxküll.	17. Nojah.	poolt õpilaspere vanema juuresolekul.
9. Ruloo.	18. Melaneesia.	
	Märkus.	Ruumi puuduse tõttu on sõnad 2 posti asetatud.

=====

Pilte elust.

Pole „veart“ kraam!

- I.õpil.: „Näib äge pilt olevat, kas lähema õige ka vaatama?“
- II.õpil.: „...Pääh! Vaat' kus asi! Näe, ta on ju õpilastele lubatud.“
- I.õpil.: „Oh sa tuline! No ega siis küll teda tühja vaatama maksa minna!“

„Kingin kirikule kroonlühtri!“

Tund. Numbripanek keemispunktil. Õpilane hirmus ja ahastuses: „Kui nüüd seekord veel „veab“, siis ma õpin igaks tunniks ära!“ - Kõik möödub hästi; ei küsita.

Tunni lõpul: „Kas läheme kinno? Aega on, ma homseks ei õpigi!“ T-d.

=====

H i n n a m õ i s t a t u s .

ar - cy - de - de - del - der - en - ga - go - hel - hki - kas - kas - ki - kii -
kon - kõõ - li - me - mi - nan - ne - ob - oh - pai - pii - püü - ra - ra - ri -
sa - saa - su - taa - tas - ver - vil.

Neist silpidest koostada järgmised viietähelised sõnad:

- - x - - 1. Jook.
- - x - - 2. Aasta-kuu nimetus.
- - x - - 3. Neiu nimetuse teisend.
- - x - - 4. Meesisik Fählmann'i müüdis.
- - x - - 5. Eestlaste mainasjumal.
- - x - - 6. Eesti kirjanik-maalikunstnik.
- - x - - 7. Isik, kel on palju varandust.
- - x - - 8. Näitelava nimetus.
- - x - - 9. Eesti realistlik kirjanik.
- - x - -10. Eesti maakonna-linn.
- - x - -11. Linn Prantsusmaal.
- - x - -12. Nahahaigus.
- - x - -13. Belgia asumaa Aafrikas.
- - x - -14. Eesti meeslaulukunstnik.
- - x - -15. Naise nimi vanas testamendis.
- - x - -16. And jumalale.
- - x - -17. Vaga kannataja vanas testamendis.
- - x - -18. Naisterahva nimi.
- - x - -19. Kassi nimetus.

Kui sõnad on õieti valitud ja antud järjekorras üksteise alla paigutatud, siis annavad sõnade keskmised tähed, mille kohad on ristiga (x)märgitud, ülalt alla lugedes, ühe tuntud eesti rahvavanasõna.

Kes saadab nelja päeva kestel pärast käesoleva nri ilmumist peatoimetaja kätte õige lahenduse, saab autasuks õpilastähtraamatu „Lemmik“ ilukõites.

Kui on õige lahenduse saatjaid mitu, teeb loos otsuse.

Kui kaks klassi on ühes tunnis.

„Aga härra... b-klassile peate ka märkuse kirjutama.“

TAITSAKS teht linnuke oli puuris. Vaba linnuke oli metsas.

Tuli kord aeg, mil nad kohtasid -nii tahtis seda saatus. Hüüab lind metsast: „Armsaim, lennagem metsa!“ Lind puuris siristab: „Tule siia, elagem ma puurdsüheskoos.“

Vastab vaba linnuke: „Kui oleks seal võrede taga niivõrt ruumi, et saaksin sirutada tiibu?“

„Oh,“ hüüab puurilind, „kus peaksin puhkama lagedas õhus, kui seal pole varbu?“

Ütleb vaba lind: „Mr armsaim, laula metsade laulu.“ Puurilind vastab: „Istu ma juure, õpetan sulle peente rahvaste laule.“ - Hüüab metsalind: „Ei, oh ei, laulu ei saa õppida iialgi!“

Lind puurist ohkab: „Häda, ma metsade laule ei tunne!“

Nende armastus on suur, täis tuld ja iha, ent iial ei saa nad lennata koos külge küljega. Vaatavad vaid läbi puuri võrestiku ja igatsevad asjata mõista teineteist. Igatsedes lehvitavad tiibu ja laulavad: „Tule ligemale, mu arm!“ Vaba linnuke hüüab: „Ei saa, kardan puuri suletuksi!“ - Puurilinnuke siristab kurvalt: „Häda, minu tiivad on jõuetud ja murt!“

Robinādrānāth Tagore' järele.

A m p e ' r e j a k a s s i d .

Ampe're, kelle nime tunneb iga koolipoiss füüsilikas, oli kõige praktilisem ja sügavmõttelisem mees, kuid tihti ka samavõrra hajameelne. Tal oli kaks kassi, suur kas ja poeg. Töökojas askeldades mängis nendega meeleldi ja tahtis, et nad sääli vabalt võiksid sisse ja välja käia. Ta saatis puusepa järele ja ütles talle: „Olge hää ja saagige siia ukse sisse mu kassidele kaks auku, nii, et nad läbi pääseksid - suurem auk suurele kassile ja teisele väike.“ „Aga,“ imestas puusepp, „kas see suurem auk sii mõlemile ei kõlba?“ Ampe're mõtles pilgukese, maigas ja lausus: „Üksa õige kulla sõber; aga olge hää, ärge sest midagi lausuge mu akadeemilistele ametvendadele.“